

Op uw verzoek bied ik u middels deze reactie graag mijn zienswijze aan betreffende uw voornemen om het jachtseizoen voor konijn en haas dit jaar landelijk respectievelijk provinciaal niet te openen. Samenvattend heb ik hier ernstige bezwaren tegen. In vele zienswijzen is reeds onderbouwd beargumenteerd hoe gebiedsgericht invulling wordt gegeven aan het Nederlandse faunabeheer. De benadering die u wilt is staande praktijk.

Zowel beroepsmatig als hobbymatig draag ik mijn steentje bij aan het beheer van ons buitengebied en dieren die daarin leven. Als rentmeester en faunabeheerder ben ik mij ten volle bewust van mijn morele en wettelijke verantwoordelijkheid voor gezonde populaties in het veld waar ik inmiddels vele decennia zorg voor draag. Ik heb daar ook belang bij, omdat dit gepaard gaat met het recht om bij tijd en wijle enkele wildsoorten duurzaam te benutten. Deze perfecte combinatie van drijfveren maakt dat ik mij jaarrond vooral in eigen tijd en op eigen kosten inzet voor biotoopverbetering, schadebestrijding, beschermingsmaatregelen, predatiebeheer, broedsucces, voorkoming/afhandeling wildaanrijdingen, aanpak stroperij en afval-/drugsdumping, tellingen etc.

Hiervoor ben ik professioneel opgeleid, heb ik door u erkende en vereiste examens succesvol afgelegd, word ik continu gecontroleerd en heb ik jarenlange kennis en ervaring opgebouwd. Ik ben dus zeer goed zelfstandig in staat om ter zake deskundig, naar eer en geweten voor het faunabeheer waaronder de jacht de noodzakelijke afwegingen te maken.

Het lijkt in 'Den Haag' al enige jaren de trend om vooral bureaucratisch naar de praktijk te kijken, de echte deskundigen worden niet gevraagd naar hun ervaring en onder druk van de hardst schreeuwende wordt er met cijfers gegoocheld. Dit onder de inwoners van het buitengebied breed ervaren gevoel heeft echter wel ernstige consequenties. Als u rechten aantast en (ongeschonden!) vertrouwen en verantwoordelijkheid wegneemt, dan gaat dit ten koste van motivatie van vrijwilligers. U moet juist stimuleren i.p.v. demotiveren.

Echter, u heeft hier niet alleen te maken met goedwillende en zeer bekwame vrijwilligers, maar ook met RECHTthebbenden. Het jachtrecht is direct verbonden aan het eigendom van grond. Zoals u weet is eigendom het meest omvattende recht dat iemand op iets kan hebben. Het stuit mij dan ook zeer tegen de borst dat nota bene diegenen die de wet moeten bewaken, zo makkelijk deze ook aantasten. Laat duidelijk zijn dat het hebben van een recht op het benutten van wild niet betekent dat de rechthebbende dit ook moet of zal doen, de rechthebbende heeft er alle belang bij die keuze zelf goed te overwegen, dat is zijn of haar recht. De afgelopen decennia zijn alle jagers opgegroeid en opgeleid met de begrippen duurzame benutting, wise-use en goed rentmeesterschap. Uw voornemen is in mijn visie een volstrekt onterechte en nergens op gebaseerde motie van wantrouwen aan jachtgerechtigden.

U geeft NB zelf aan dat van de maatregel geen gunstig effect valt te verwachten. Tegelijk deelt u zorgen van o.a. provincies, dat er wél negatieve gevolgen zullen zijn. Averechts effect staat dus vast, maar de omvang wordt niet overzien. Een impactanalyse volgt pas ná de beoogde inwerkingtreding. Dit tart iedere logica en is onacceptabel.

Gesteld wordt dat populatietrends dalen, wat automatisch wordt vertaald naar de conclusie dat de SVL in het geding is. Zowel ecologisch als juridisch bezien zijn deze redenering en de methodologische en cijfermatige onderbouwing daarvan verre van sluitend en overtuigend.

Een voorbeeld zijn de referentiejaren die gebruikt zijn. Sinds de jaren 50 van de vorige eeuw is er erg veel open ruimte volgebouwd met woningen en bedrijven. Dat hierdoor leefgebied en daarmee de omvang van populaties van in het wild levende (zoog)dieren is afgenomen, is een logisch gevolg. Maar dat betekent niet automatisch dat 'het slecht gaat' met de resterende populaties. Dat is veel te kort door de bocht en algemeen genomen ook niet waar. Het is ontluisterend te vernemen dat uw voornemen gebaseerd is op zgn. bijvangst van telgegevens van ongetwijfeld ook ter zake deskundige vogeltellers, terwijl reeds vele jaren gericht verzamelde data (telgegevens) van de jagers en faunabeheerders, welke statisch goed onderbouwd én gebied dekkend is verzameld, niet wordt meegenomen in de adviezen en besluitvorming. Als men werkelijk gebiedsgericht zicht wil hebben op relevante populatieontwikkelingen, dan moet gebruik worden gemaakt van de beschikbare informatie bij jagers, WBE's, FBE's en provincies.

Sinds dhr. Bleker de aanzet gaf om de wet Natuurbescherming te schrijven, was het credo decentralisatie. Lokaal kan namelijk veel beter en preciezer ingeschat worden welke impact een maatregel op bijvoorbeeld populaties aldaar heeft. Waarom dan nu plotseling hiervan afwijken?

Kortom, er is geen aanleiding of juridische noodzaak voor deze uiterst ingrijpende maatregel. Daarom het indringende verzoek af te zien van dit niets verbeterende, juist problemen opleverende voornemen. Of dit op zijn minst aan te houden en te betrekken bij het zorgvuldiger traject rond faunabeheer dat u komende periode toch al van plan bent. Échte verbeteringen realiseert u in samenwerking met 27.000 gemotiveerde groene vrijwilligers: de jagers!